

Baba Yarım Sevgili Hafız

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Kasım 2023

Ulu orta bir renk değildi bahşedilen, arz edilen ünlenmiş cehaleti evrenin esareti aşkla değil nefretle tümlenen.

Tüy sıklet vicdanlar hatta nokta tesirli ve toy cümleler kurarken şair kalemin dipçiginde takılı yüreğinden dökülen her zerrenin müdavimi yine şiir yine hüznün ve sözcükler اساسı, tembihli bir ömür güttüğü kadar şairin, baba yarısı hafız ve aşkın İlahı canhıraş yaşarken bilfiil Rabbine koştuğu ve sen, hafız: mazur gör beni öykündüğümdür ülküm ve ülkem ve öldürdüğüm nefsim şirk koşan belki de nefesim alıp alıp da vermek istemediğim yarınlara bir yatırım ola ki nefessiz kaldığımda umarım yetecektir ömrüm de güzel günler g/örmek adına baş koyduğum hayatın en delişmen rengi olmaya adayım içimde saklı tuttuğum gök kuşağıyla...

Hazanın yırtık örtüsü ve ölü güdülerim, hafız
Baş edemediğim şu devran nasıl da pervasız
İnsan denen mahlûkat:
Kâh yitim kâh bitim
Arşı alaya çıkan yalnızlığın sivri dili

Sözcüklerim aşına kıldığım yüreğe
Duyguların atar damarı ve bil ki: sözcük pompalar kalbim
Bazen unutulmuş bir hecede kendimi bulduğum
Tutulduğum aşta ansızın kendimi bir köşede unuttuğum

Sevdanın semazeni, yüreğimin iksiri
Şahlanan ruhumdan sökün eden zifiri
Karanlığa teslimiyetim ne ki?
Mademki kar kadar beyazım
Mademki eridiğim kadar kesiliyor ayaklarım
Yerden göğe ulaşmanın temsil ettiği bir resimdir de adeta kalemim
Nükseden her hece
Nakşettiğim her duygu
Kâh nesri hayatın kâh şiire bandığım
Yüzümü tokatlayan gerçeklerin de müdaviyim, hafız
Ve sen: baba yarım
Ve sen: annem gibi
Ve sen: asla sahip olmadığım bir dostun aşkla

Hüzünle imtihanı
Şerh düştüğüm bunca acıya
Şirk koşan hangi kâfirse sevgiye, Tanrıya.

Ölümü gör ki: yalanım yok
Üstümü ört ki: üşümesin sözcüklerim
Ayağıma takılan her çelme başım gözüm üstüne
Mademki bir kere baş koydum Hak yoluna
Mademki öznemi ayan beyan sundum şiir diye
Üstüne içtiğim bir bardak su da kâfidir
Adı aşk adı hüzün diriltir
Ansızın içimdeki ölüyü

Devşirmesiyim dünün
Tevazu yüklü göğün müdavimi bir kuş misali
Sektığım günden düne
Sarktığım şu pervaz ve de:
Salamanje acılar
Belki de dört duvar
İçine kapatıldığım kâh koza kâh dergâh
Hakkıyla yaşamak adına bir kere baş koydum mademki ben bu yola

Hatırşinas evrenin hatırı sayılır erbabım, ustam, sevgili hafız
Kerrat cetvelinden firar ettiğim kadarım
Mademki bir ederim yok
Mademki karnım yalanlara tok
Mademki zikrime eştir fikrim
Cihanın ceremesini çektiğim kadar
Çil yavrusu gibi dağılan sözcüklerin ulaştığı mertebe
Elbet gözümü diktim en tepeye zirveye
Nasıl ki:
Aşktır bağdaş kurduğum
İlahi Aşkın müptelası kozamda saklı ruhum

Ve işte firari acılarım
Ve işte ansızın sükün eden neşem
Vurdumduymaz insanların güzergâhında seken bir kör kurşun
Ve yazmadığımda kör nokta bellediğim belleği
Hicretimi sunandır Rabbim

Hicvim bazen öyküm bazen şiirim, hafız
Ve göğün yavuklusu
Yerin dalkavuğu nice insan nice ruhu
Yaratmışken Yaratan varsa yoksa sadık kaldığım ufku
Ve umudu bahşedene sevdalıyım

Baş veren bir filiz
Baş koyduğum yolda saklı olsa da karanlık dehliz
Aşkın hünkârı sözcüklerin nazı
Yaş aldım yas aldım alalı
Varsın olsun hayat, bir aldatı
Sevdiğim kadar ruhunu, hafız
Hıfzı sahası yalnızlığın
Yüce Rabbim mademki şah damarımdan da yakın
Yak o halde tüm yazdıklarımı

Yâdım ve dünüm ve öyküm
Müptelası olduğum sonsuzluğun
Ziynetiyim ve içimde saklı hüznün
Yırtık duvağı
Gel gör ki kendimi bulmaya da vakit var daha
Ah etmediğim kadar acılarıma
Kıtladığım bir şiir olsun sana armağanım, hafız
Kaç şekerle içersen çayını
Başım gözüm üstüne azat edilesi şu varlığımın da her niyazı seninle.